

פרשת תצוה

שצריך ליתן חצי לוג שמן אף ללילי תמוז הקצרים, חזיגן שאף לתלמיד היותר חריף והיותר כשר צריך ללמד ולחנך כמו שמלמדין ומחנכין את הפשוטים, ולא לסמוך שאין צורך ללמדו כ"כ משום שמבין מעצמו, שאם יסמוך ע"ז ולא ילמדנו הרבה פעמים יטעה התלמיד ולא ידע הלימוד הנכון ויתחזק בכשרונותיו בדברים אחרים ולא לתורה ומצוות. וכן חזיגן שצריך ללמד גם את הגרועים, ולא יאמר שלפי דעתו לא יתגדל בתורה מצד כשרונותיו שאינם טובים או מצד המצב שלו ושל אבותיו וכדומה בהרבה דברים, שהרי במגורה היו שוין לילות הקצרים ולילות הארוכים, דהוא משל לתלמידים התופסים מהר ולתלמידים שהם קשי ההבנה, ועוד דברים יש למילף.

שם אף קודם שאמר הקב"ה למנות אהרן כ"ג צוה שיערוך את המגורה אהרן ובניו, משמע שאין זה מענין כהונה, שלכן הבכורות לא היה להם דין הדלקת הנר, אבל הוא שייך רק לאהרן ובניו שהם מיוחדים להורות וללמד, כמו שאמר [דברים לג י] יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל, ומשה הדליקם מפני שהוא עוד למעלה מהם, וזרים אף גדולי עולם שכל הכהנים כייפי להו אסורים משום שהוא בהיכל שאין זר נכנס לשם, וגם לא פלוג.

והם יקחו את הזהב וגוי [כח ה]. הא דלא נאמר כהאי לישנא במק"א, הוא כפירש"י שהם צריכים ליקח זה מן המנדבים, ולא כשאר גדות המשכן שהביאו אל משה למחנה לזיה, אך צריך טעם למה. ואולי הוא כדי שלא יתערב באחרים, שצריך שיהיו רק ממה שהתנדבו לזה ביחוד.

שמן זית זך כתית למאור [כו כ]. רש"י ולא כתית למנחות. היינו שלמנחות כשר גם כשהיו בו שמרים וסלקו השמרים ונשאר זך, ובמגורה צריך שמעולם לא היו שם שמרים. הוא כי להיות מורה העם ולהנהיגם בדרך התורה, צריך שיהיו כל מעשיו טובים וישרים לכל רואה, לא אחר שיסביר מעשיו, ומתחלה יחשבו שאינו בטוב, כי הרי איכא דידע בזה ולא בזה שלא שמע ולא הבין הסברו, וכהא דחכמים הזהירו בדברים [אבות פ"א מי"א], וכ"כ הזהירו במעשים. וזהו המשל דשמרים הוא חסרון בהשמן, ולא טוב למורה העם שיראו בו קצת חסרון אף שלאחר העיון אין זה חסרון, אלא צריך להתנהג באופן שלא יהיה עליו שום קושיא וחסרון אף שאפשר לתרץ דבריו.

יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר וגוי ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך וגוי [כו כא]. מה שנאמר יערוך אהרן ובניו בהדלקת המגורה עוד קודם שנבחר לכהונה. הוא משום שבהמגורה זכה בכל אופן אף שלא מצד כהונה, משום שאהרן שייך לזה לפי מעשיו, ואדרבה מזה זכה גם לו אתה הקרב, והוא משום שהוא להראות שמשם אורה באה לכל באי עולם שיחנכו אותם לתורה ולמצוות, ולומדים מזה דרך החינוך וכמה הוא החיוב על הרב והאב ללמד, שהוא ממה שצריך להדליק עד שתעלה מאליה [שבת כא א], חזיגן שהחיוב ללמד להתלמיד הוא עד שיוכל להבין מעצמו להתגדל ביותר. ומהא דצריך שיהיה שמן זך כתית שהוא שלא היה בו שמרים מעולם [מנחות פו א], חזיגן שהרב צריך להסביר באופן שיהיה ברור וזך להתלמיד שלא יבוא לטעות. ומה